

ЗМІСТ

ПОДЯКА	9
ТОЛТЕКИ	12
ВСТУП	
Задимлене дзеркало	15
РОЗДІЛ 1	
Приручення й Сон планети	23
Прелюдія до Нового сну	44
РОЗДІЛ 2	
Перша угода: Ваше слово має бути бездоганим	47
РОЗДІЛ 3	
Друга угода: Нічого не приймайте на свій карб	69

РОЗДІЛ 4	
ТРЕТЯ УГОДА: НЕ РОБІТЬ ПРИПУЩЕНЬ	83
РОЗДІЛ 5	
ЧЕТВЕРТА УГОДА: ДОКЛАДАЙТЕ ДО ВСЬОГО МАКСИМАЛЬНИХ ЗУСИЛЬ	96
РОЗДІЛ 6	
ТОЛТЕКСЬКИЙ ШЛЯХ ДО СВОБОДИ: ВІДМОВА ВІД СТАРИХ УГОД	114
МИСТЕЦТВО ТРАНСФОРМАЦІЇ: СОН ДРУГОЇ УВАГИ	127
ДИСЦИПЛІНА ВОЇНА: КОНТРОЛЮЙТЕ ВЛАСНУ ПОВЕДІНКУ	132
ІНІЦІАЦІЯ СМЕРТЮ: ОБІЙМІТЬ ЯНГОЛА СМЕРТІ	140
РОЗДІЛ 7	
НОВИЙ СОН: РАЙ НА ЗЕМЛІ	145
МОЛИТВИ	
МОЛИТВА ПРО СВОБОДУ	153
МОЛИТВА ПРО ЛЮБОВ	155

ТОЛТЕКИ

Тисячі років тому толтеки були відомі у всій Південній Мексиці як «люди знання». Антропологи кажуть про толтеків як про націю чи расу, але насправді толтеки були вченими й митцями, які створили суспільство для дослідження й збереження духовних знань і практик стародавніх предків. Вони збиралися разом як наставники (*нагвалі*) та учні у Теотихуакані, стародавньому місті пірамід поблизу Мехіко, відомому як місце, де «людина стає богом».

Протягом тисячоліть *нагвалі* були змушені приховувати давню мудрість і зберігати її таємницю. Європейське за-

воювання й відверте зловживання деяких учнів своїми здібностями змусили приховувати знання від тих, хто був не готовий мудро використовувати їх, або від тих, хто міг використати їх для особистої наживи.

На щастя, езотеричне знання толтеків утілювали й передавали з покоління в покоління кілька ліній *нагвалів*. І хоча сотні років це все знання залишалося в таємниці, давні пророцтва підказували, що настане час, коли виникне потреба повернути мудрість людям. Сьогодні дон Мігель Руїс, *нагваль* із лінії Орлиного лицаря, за наставлянням учителів має поділитися з нами потужним вченням толтеків.

Толтекське знання, як і всі священні езотеричні традиції в усьому світі, базується на фундаментальній єдності істини. І хоча це й не релігія, толтекська мудрість поважає всіх духовних наставників, які вчили будь-коли на землі. Вона так само мовить про дух, проте точніше було б називати її способом життя, що характеризується готовністю досягати щастя й любові.

ВСТУП

ЗАДИМЛЕНЕ ДЗЕРКАЛО

Три тисячі років тому жили точнісінько такі самі люди, які ми з вами, — люди, які мешкали неподалік міста, оточеного горами. Один із них навчався на знахаря, щоб здобути знання предків. Одначе цей чоловік не завжди цілком погоджувався з усім, що вивчав. Він відчував серцем, що мусило існувати щось іще.

Якось, заснувши в печері, він побачив власне тіло ніби з боку. Він вийшов

з печери ввечері перед настанням молодика. Небо було ясне, мільйони зір сяяли на ньому. І щось сталося тоді всередині нього — щось, що змінило все його подальше життя. Він дивився на свої руки, відчував власне тіло й почув, як його голос каже: «Я створений зі світла, я створений із зірок».

Поглянувши на зорі, чоловік усвідомив, що не зорі створюють світло, а, найімовірніше, світло створює зорі. «Усе створено зі світла, — сказав він, — і простір між створеним не є порожнечею». І він знав: усе, що є, — це одна жива істота, а світло — це посланець життя, бо воно живе й містить усю інформацію.

Потім чоловік усвідомив, що, хоча й створений із зір, сам не був зорею. «Я те, що лежить поміж зір», — подумав він. Тому він назвав зорі *тоналями*, а світло між ними — *нагвалем*, розуміючи, що гармонію і простір між зорями й світлом створює Життя, або Намір. Без Життя *тональ* і *нагваль* не змогли б існувати.

Життя — це сила абсолюту, вища сила, Творець усього.

Відкриття його було таке: усе, що існує, є виявом однієї живої істоти, яку ми звемо Богом. Бог — це *все*. Він дійшов висновку, що людське сприйняття — це ніщо інше, як сприйняття світла світлом. Матерію він вважав дзеркалом — усе є дзеркалом, що відображає й створює образи із цього світла, — а світ ілюзії, *Сну*, подібний до диму, який не дає змоги нам бачити істинних себе. «Істинні ми — це чиста любов, чисте світло», — сказав він.

Це усвідомлення змінило його життя. Усвідомивши, ким є насправді, він поглянув навкруги — на інших людей і природу, й побачене приголомшило його. Він побачив себе в усьому — у кожній людині, у кожній тварині, у кожному дереві, у воді, у дощі, у хмарах, у землі. І він побачив, що Життя всілякими способами змішує *тональ* і *нагваль*, створюючи мільярди варіацій.

За ті короткі миті він усвідомив усе. Він був сповнений жаги діяти, а серце сповнене спокою. Йому дуже хотілося поділитися з людьми відкриттям. Проте йому забракло слів, щоб пояснити це. Він спробував пояснити іншим людям, однак вони не змогли його зрозуміти. Люди помітили, що він змінився, що його очі й голос випромінюють щось прекрасне. Вони помітили, що він більше не висловлює суджень ані про події, ані про людей. Він більше не був таким, як усі.

Він чудово всіх розумів, але люди його не розуміли. Їм здавалося, що він — утілення Бога, а він лише всміхався й казав: «Це правда. Я і є Бог. Але ви теж — Бог. Ми з вами є одним і тим самим. Ми — образи світла. Ми і є Бог». Але люди все ще не розуміли його.

Він усвідомив, що був дзеркалом для інших людей — дзеркалом, у якому він бачив самого себе. «Усі є дзеркалом», — казав він. Він бачив себе в кожному, але ніхто не бачив себе в ньому. І тоді стало